

ПРЕДИ И СЛЕД КРЪЩЕНИЕТО - БЕСЕДИ С НОВОНАЧАЛНИЯ

ДЕСЕТА БЕСЕДА

- Няма време.

- И все пак ти намираш време да храниш тялото си за поддържане на своя временен живот! Но кажи: кое е по-важно: тялото или душата? Ако ти признаваш душата за по-добрата част от себе си, то направи за душата поне това, което правиш за тялото. Ти намираш време за грижи за тялото, което ще изгние в гроба, а нямаш време да се погрижиш за своята безсмъртна душа!

Ще ти кажа с Христовите думи: **Каква полза за човека, ако придобие цял свят, а повреди на душата си?**(Мат. 16:26).

Тъкмо затова повече от всичко, даже повече отколкото смъртта, се бой да не погубиш своята душа! Християнската вяра дава живот на душата, съединявайки я с Бога - източника на живота; а ти казваш: „Нямам време да изпълнявам християнските си задължения!“.

Търси време и го намери, каквото и да става, намери го въпреки всичко в света! Никой в света няма право да те лишава от това време; никаква власт, никаква твар няма право да ти отнеме вечното спасение на твоята душа; и ако някой би се осмелил да посегне на него, ти трябва да се ръководиш от Апостолското слово: **Съдете, справедливо ли е пред Бога да слушаме вас повече, отколкото Бога** (Деян. 4:19 - слав. прев.).

Ти казваш: „Моите занятия, моето положение ме възпрепятстват да се погрижа за спасението на душата“.

Истина ли е това? Помисли хубавичко. Ако ти, като премислиш, все пак кажеш „да“, то аз ще ти отговоря така: „Трябва да оставиш тези занятия и да си избереш други!“.

Животът преминава бързо, а вечността пребъдва безкрайно. Затова и мисълта за вечността трябва да преобладава над всичко останало!

Но ще ти кажа решително, че няма такова положение, в което да би било невъзможно да се спасим. Може да бъде трудно, но не е невъзможно! Нека да бъдем откровени: да разгледаме, истина ли е, че ти не би могъл да се спасиш, живеейки по християнски в твоето положение и при твоите занятия.

Пречат ли ти те да се помолиш сутрин и вечер с внимание и усърдие?

Пречат ли ти те, в течение на деня да издигаш сърцето си към Бога, да принасяш вътрешна молитва, да Му представяш своите мъки, своите лишения, скърби, изкушения и да просиш от Него помощ и сила?

Пречат ли ти те да се покоряваш безусловно на Божията воля, да смиряваш сърцето и ума си, да обичаш ближния си и да му помагаш според силите си, да очистиш себе си чрез сърдечно покаяние?

Има ли такива занятия, при които човек не може да дойде в Църквата, или, когато грехът обременява душата му, да не може да дойде при свещеника и да получи от него опрощение и наставление?

По съвест ти знаеш, че винаги ще се намери време за това, което силно се желае. Необходимо е само да искаме доброто и да го искаме непрестанно. Не казвай, че нямаш време да постъпваш по християнски. Това значи да лъжеш себе си и другите. Истинското християнство се състои не толкова във външни проявления, колкото във вътрешното служение на Бога **с дух и истина**.

Ти можеш да кажеш, че нямаш толкова време и възможности, колкото би желал да имаш. Да предположим, че е така, но нали Бог иска сърдечно разположение и добра воля. Не е необходимо голямо свободно време, за да обичаш Бога и ближния си, за да се бориш с лошите наклонности и да се разкайваш за греховете си, за да се помолиш сутрин и вечер, да почетеш или послушаш Евангелието и да бъдеш на Литургията в неделя или на празник.

А други правят това и много повече от това, независимо от своите важни занятия и трудове. Прави и ти същото с искрена добра воля и ще бъдеш добър християнин.

Помни, че който не дава на Бога своето време, него Бог ще лиши от Своята блажена вечност!